

Ez az advent attól is különleges, hogy az egész világ várakozik. Lélegzet-visszafojtva várják az oltóanyagot, amitől azt remélik, hogy a járvány egycsapásra eltűnik, és minden mehet majd úgy, mint régen. Mintha ez lenne a Messiás. Valóban jó lenne, ha mielőbb megszabadulhatnánk a pusztító betegségtől, a félelemtől, a bezártságtól, a gyűlölt maszkok nyűgétől. De felelősségünk van abban, hogy a világ már soha ne legyen olyan, mint korábban volt: tegyünk a túlfogyasztás, a teremtés lerombolása ellen. És hirdessük

a valódi Messiást.

„Készítsétek az Úr útját, egyen-
gessétek ösvényeit! A völgyeket
töltsétek fel, a hegyeket, halmokat hord-
játok el, ami görbe, legyen egyenessé, a
göröngyös változzék sima úttá!” (Lk 3,4-
5) – amikor az ókorban a király
meglátogatta az egyik tartományt,
valóban nekiálltak az utak karban-
tartásának, építésének. Lukács evangé-
lista arra figyelmeztet, hogy hamarosan
megérkezik a király, s vele megnyílik az
út a mennybe. Semmi más nem fontos.

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XVII. évfolyam 7. szám (137.) - 2020. november

Idei elsőáldozóink, akik október 4-én járultak először a szentséghez.
Kísérjük őket imáinkkal!

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
(1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebanaia@gmail.com).
Felelős kiadó: Blanckenstein Miklós plébános. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter;
Honlap: www.pestszentimre.plebanaia.hu

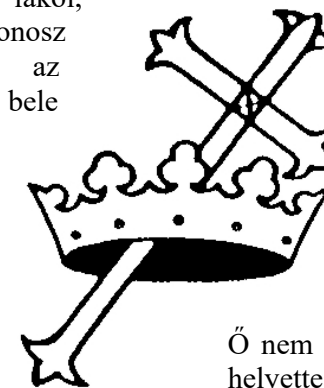
Krisztus, a király

Manapság már nem ejtjük ki áhítatos tisztelettel a „király” szót. Számunkra a királyok csak mesefigurák vagy a történelemkönyvek lakói, akiknek jó és gonosz tetteiből feleltünk az iskolában. Így aztán bele se gondolunk, mit jelentett a király az ókori ember számára. Sokkal többet annál, mint aki a mindennapokat irányítja, a törvényeket megszabja, a hadsereget vezényli, építkezik és bíraskodik, parancsol és utasít. A király volt az összekötő kapocs földi és égi között, az istenek kiválasztottja,

akinek rendelkezései a túlvilágon is érvényesek. Rajta keresztül áramlik az isteni kegyelem és erő a népre, igazságot szolgáltat, békét teremt, szabadulást hoz. A király alattvalói boldogulását szolgálja.

Krisztus ma is uralkodik, és uralma áldást hoz ránk, mindenünk az ő bőségéből származik.

Ő nem csak az Isten megbízottja, helyette, ahogy az ókoriak elképzelték, de személyében maga az Isten ült a trónra. Arra sem vagyunk méltók, hogy tekintetünket rá emeljük, ő mégis barátainak tekint bennünket. (Jn 15,14)

Kedves Testvérek!

Krisztus Király vasárnapjával lezárjuk az egyházi évet. Örülünk annak, ami megtörtént és ne szomorkodjunk azon, ami a pandémia miatt a terveinkből nem valósult meg. Azt hiszem levonható az a tanulság, hogy az emberi kapcsolatok igen nagy értéket képviselnek. A Jóistennel való kontaktot egyénileg és közösségre gondosan ápolnunk kell. Veletek együtt személyesen köszönöm a Mi Urunknak mindazt, ami plébániánk életében megvalósult. A két füzet elég bőségesen beszámol az eseményekről.

Pár hete még reméltem, hogy békés adventnek vágnak neki. Sajnos a korlátozásokat vállalunk kell, és ezért minden programot leállítok. Bíboros atya egyházmegyei utasításait kifüggesztettük a hirdetőtáblára, ezek szerint szervezzük életünket:

- A szentmiséket a szokott időben megtartjuk az ismert elővigyázatossági szabályok betartásával. Médiacsoportunk a vasárnap 10.00 órai szentmisét felveszi, a honlapon bármikor elérhető.
- November 30-val az adventi hétköznapokon reggel 6.00 órakor rorate szentmiséket tartunk. Az esti szentmisék elmaradnak.
- Vasárnapként a szentmisék előtt és alatt, a rorate szentmisék előtt és után lehet szentgyónást végezni.

- Kereszteléseket vasárnapként vállalunk, melyen csak a legközvetlenebb család (szülők, keresztszülők, nagyobb testvér) vehet részt.
- Halottainkat eltemetjük, az urnatemetőben maximum 15 fő lehet jelen a szertartáson, a többiek kint várakozhatnak, és a szertartás után rohathatják le kegyeletüket.
- Az irodai nyitvatartás rendje változatlan, ügyintézéskor kötelező a maszkhasználat.
- Minden gyermek és felnőtt hitoktatás a plébánián szünetel (az elsőáldozók online folytatják a felkészülést).

Azok a Testvéreink, akik egészségük védelmében nem látogatják a vasárnapi szentmiséket, a képernyőn keresztül imádságos lélekkel ünnepejjék meg az Úr napját.

Plébániánk a virtuális térben

Megújult plébániánk honlapja, mely nem csak szép és informatív, de felkerült rá annak a faliújság sorozatnak a felújított változata is, amely 2008-9-ben 77 héten át végigvezetett a Biblia egyes könyvein. Egy hét – egy könyv: ha valaki belevág az olvasásba, minden könyvhöz talál eligazítást, magyarázatokat, érdekességeket.

<https://pestszentimreplebania.hu>

Az élő szentmise közvetítésekbe plébániánk youtube csatornáján kapcsolódhatunk be:

<https://www.youtube.com/channel/UCYp4tVeEI9SKBQbrRXrFJA>

Megjelentünk a facebookon is, arra számítva, hogy az ezen a felületen aktív korosztály ránk talál, és érdeklődni kezd közösségünk iránt:

<https://www.facebook.com/pestszentimreiszentimre>

Advent

Elmarad a megszokott közös koszorúkötés. Nem indítjuk útjára a szálláskereső Szent Család képet. Nem lesz pásztorjáték. Csupa elszomorító veszteség, és ki tudja, mennyi jön még mellé, amikre nem is számítunk. Más lesz a karácsony, és hiába van a bezárt, online megünnepeelt húsvétból fakadó rutinunk, nehéz elképzelni az ünnepet a külsőségei nélkül.

Csöndesebb lesz a készülődés, elmarad a rohanás, az iskolai ünnepek, próbák, fellépések, osztály- és csoportajándékozások. Nem száguldanak majd tömegek boltról-boltra, hogy fölösleges tárgyakkal tömjék tele

bevásárlókosaraikat, talán az elviselhetetlen dugók is meggritkulnak, a készülődés kellékeit elsodorta az élet. Kaptunk egy óriási esélyt, hogy végre ne hullafáradtan zuhanjunk be a karácsonyfa alá, végre ne a külső készület eméssze fel az erőnket, hanem napról napra elmélkedve jussunk el a megtestesülés misztériumának ünnepléséhez.

Az advent régebben böjti időszak volt, épp úgy, mint a nagyböjt (a keleti kereszténységben, és így görögkatolikus testvéreinknél ma is az), lelkiismeretvizsgálat, bűnbánati idő: ezt jelzi a miseruha lila színe is. Ha már úgyis le kell mondanunk sok megszokott és kedves adventi programról, helyezük a készülődés középpontjába a lemondást. Ne féljünk a hiánytól, ne féljünk az éhségtől, ne féljünk attól, hogy megvonjuk magunktól a kényelmet, szórakozást! Az advent várakozás, mire várakozhatnánk, ha semmiben nem szenvedünk hiányt?

Most, hogy eleve úgy indulunk neki a készülődésnek, hogy tudjuk, a végeredmény nem lehet tökéletes, könnyebbé válik talán annak felismerése, hogy a megtestesülésből épp a tökéletesség hiányzik. Egy eldugott kis faluban megszületik a Megváltó, királyi trónusa szalma, pásztorok hódolnak neki, s szinte azonnal az életére törnek, menekülnie kell. Lássuk meg a drámát, amit olyan könnyen fednek el a karácsony bájos fényei. A Megváltó születését veszteségek, félelmek kísérik, épp úgy, mint a mi idej adventünket. Ne féljünk megosztani Vele gondjainkat.

A járvány Istene

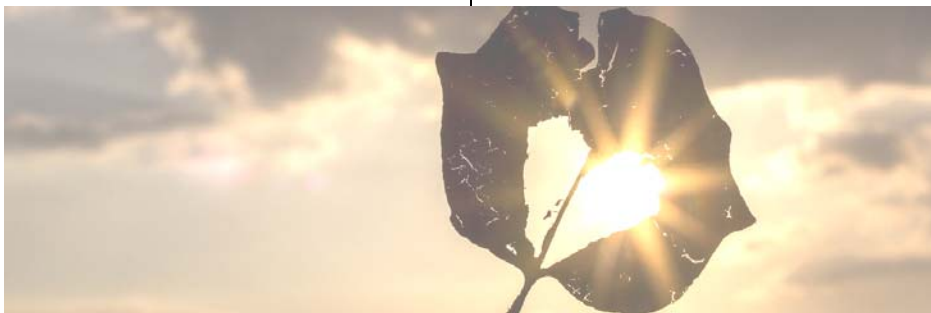
Csörömpölve hull darabjaira megszokott életünk. Kényelmes világunk kényelmetlenné vált. Biztonságos mindennapjainkra láthatatlan, orv és alattomos veszély leselkedik. Szokásainkat gyökeresen meg kell változtatnunk. Lemondások, veszteségek kísérik életünket. Félünk. Olykor dühösesek vagyunk. Nem értjük. És nincs nap, hogy bele ne ütköznénk a kérdésbe, mellyel az előttünk járt generációk is rendre szembesültek: hogy lehet, hogy Isten, aki a végtelen jószág, megengedi ezt?

Megengedi? Gondoljuk ezt végig: ez azt jelentené, hogy Isten szándékosan teret enged egy gonosz erőnek, mely megtervezte és létrehozta a pusztító vírust. Zsákutca: ez nem fér össze Isten mindenhatóságával.

Mások azt mondják, a vírus a természet válasza az emberek környezeti pusztítására. Tehát akkor a természet válik mindenhatóvá, melynek Isten megengedi, hogy emberi élet százazreit vegye el? Vagy talán a Sátán munkája a világon, amelyre Isten hatalmat ad neki? Kényelmes megoldás a hibát áthelyezni

máshová, mert így kikerülhetjük Isten hibáztatását, de ezzel ismét Isten mindenhatóságát csorbítjuk. A szeretteiket elvesztett családtagok számára megnyugtató azt mondani, hogy a természet vagy a Sátán mondta ki az utolsó szót az elhunyt életében?

Tegyük fel másképp a kérdést: az Úr, amikor keresztre küldte egyszülött Fiát megengedte a szenvedését? Átengedte a cselekvést a Sátánnak? Nem. Az Úr maga mondja Lukács evangéliumában: „»Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?« Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak.” (Lk 24,26-27) Krisztus keresztségét előre elrendelték, megtervezték, Isten előre meghatározta, hogy megtörténjen. Ez volt az ő akaratja az idők kezdetétől fogva. Van egy hatalmas Istenünk? Igen, nézd meg a keresztest. Van-e jó Istenünk, olyan, aki elküldi Fiát meghalni értünk, hogy új életet élhessünk? Igen, nézd meg a keresztest. Létezik-e gonoszság? Igen, nézd meg a keresztest! Nem lenne a keresztest, ha a gonosz nem létezne. A gonoszság létezése a jó és hatalmas Isten által irányított világban Krisztust dicsőíti.

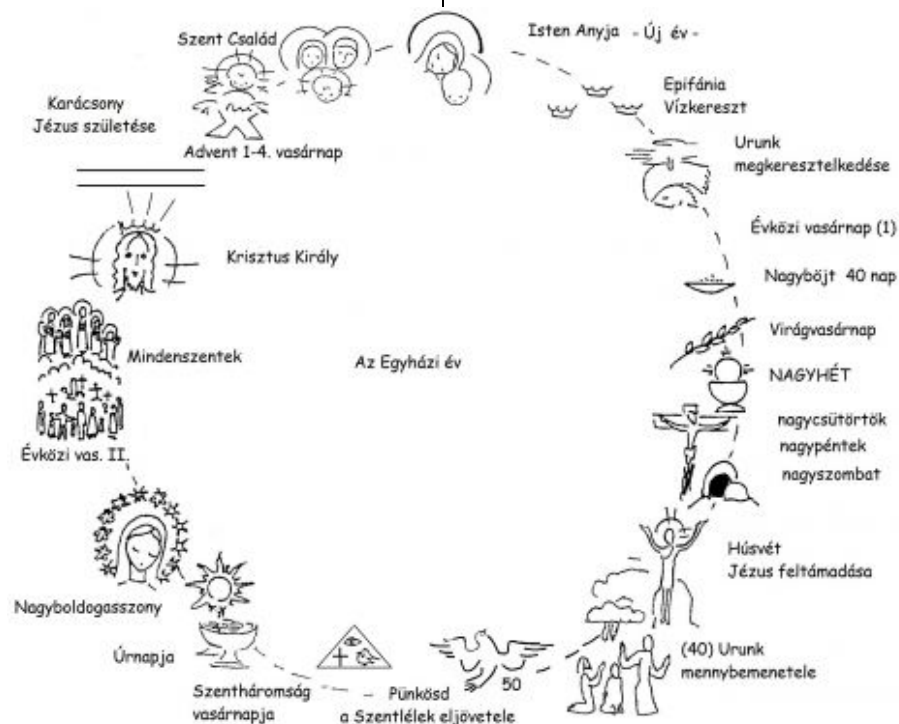

A pandémia kezdetétől bő egyharmaddal csökkent a vasárnapi szentmisék látogatottsága. Magától értetődő, hogy a perselybevételek is visszaestek. **Kedves Testvérek! Tisztelettel kérem, hogy mindazok, akik idén nem, vagy csak részben fizettek egyházi hozzájárulást, lehetőség szerint pótolják elmaradásukat. Legjobb mód az átutalás.** Irányelv: a nettó jövedelem 1 %-a keresőnként. Köszönöm szépen azoknak, akik felelősségteljes magatartásukkal hozzájárulásukat teljesítették.

Karítász csoportunk az óvatossági előírások betartásával az adventi időben is folytatja a tartós élelmiszer adományozást.

Nem tudjuk az adventi lelki napot megtartani. Mindenkinek nagyon javaslom, az interneten elérhető gazdag kínálatból családlag szervezzenek karácsonyi lelki felkészülést.

Plébániai képviselő testületünk meghosszabbított mandátuma ez év december 31-vel lejár. Már elkezdtünk készülni az új testület megválasztására. Eredetileg januárban szeretnénk volna ezt

megejteni, de a helyzetre való tekintettel februárra, vagy márciusra kell halasztanunk. A jelölések rendjéről a kedves Testvérek tájékoztatást kapnak. A képviselő testület a plébániának az a munkacsoportja, amely a plébános vezetésével szervezi a közösség életét.

Mi az Egyházi Év?

Tudjuk, hogy a Jézus Krisztus a második isteni személy megtestesült, emberré lett, köztünk élt, meghalt értünk a kereszten, megváltott és feltámadt. Előremint helyet készíteni nekünk. Advent első vasárnapjától Krisztus király ünnepéig vasárnapról-vasárnapra, ünnepről-ünnepre a szeretetnek ezt a misztériumát követjük végig a liturgiában. Ebből a tanulságos folyamatból nem maradhat ki sem a Szűzanya, sem a szentjeink iránti hálaadás.

Kérlek Titeket, aktívan kapcsolódjatok be az „úton járásba”, a mindennapi életben – gyengeségeink ellenére – igyekezzünk gyakorolni a testvéri szeretetet.

Köszönöm minden Testvéremnek az elmúlt évben megtapasztalt elkötelezett keresztény életet, az áldozatvállalást és a helytállást magyar társadalmunk legkülönfélébb területein.

Külön öröm, hogy a plébánia munkatársi gárdája annyi kedvességgel és szeretettel viszonyul egymáshoz. Mazgon Gábor atya plébániánkon való

szolgálatát megbecsülendő ajándék. Én személy szerint harmadik munkáévemet kezdtem meg Pestszentimrén. Hálás vagyok a Jó Istennek, hogy ideküldött. Kérem imádkozzatok értem, hogy szolgálatomat megfelelően végezzem.

Sok szeretettel:

Miklós atya

Szentségimádás

Néhány hónapja csütörtökönként rendszeresen elmegyek a templomunkba, hogy az Oltáriszentségben velünk lévő Jézussal találkozhatassak. Nagyon jó Vele csendben ott lenni! Ott térdelek vagy ülök Vele szemben, ahogy a lábam bírja. Nézem Őt és elmondom Neki azt, ami fáj, ami szép és jó, amitől szenvedek, és hálát adok mindenért.

Nagyon jó csendben megpihenni a lábainál, hiszen Ő a csend barátja, ahogyan Varga Laci kaposvári püspök atya szokta emlegetni! Ez a csend nem könnyű, mert sokszor olyan, mint a sivatag. Szembesít, tükröt tart, ráébreszt arra, hogy mennyire hangos körülöttünk és bennünk a világ. A Csenddel és a

csendben Jézussal csak az tud találkozni, aki megtanul a csendben figyelni Rá. „Amit a fül meghall, azt az ész elfelejti. Amit a szív hall meg, azt az idő soha nem törölheti el!” Mindezt ésszel fel nem foghatom, de érzem, hogy erőt ad minden napomhoz ez a Vele töltött idő.

Csütörtök reggel munkába menet már rá gondolok, hogy délután találkozni fogok Vele. Örömmel tölt el, ha munka közben eszembe jut. Ez a 2020. esztendő nehezebb számomra, mint az utóbbi évek. Tele feszültséggel, szeretetlenséggel, gondokkal és látom a környezetemen, a munkahelyemen, hazámon, hogy sokkal több nehézséggel kell megküzdeni. Mi történik a világunkban?

Ahhoz, hogy mindezt el tudjam viselni, sietek az Orvosomhoz, a Barátomhoz, a Segítőmhöz, a Támaszomhoz. A Vele töltött idő erőt ad, gyógyít, segít elviselni a mindennapjaimat, békeséggel tölt el. Üdvözlöm Őt, köszöntöm. Csend van. Nem hallom a világ zaját. Közben elmondom a rózsafüzért, az imáimat a Szeretteimért. És hallgatom, figyelem Őt, hogy meghalljam, mit mond nekem.

Jó ott lenni Vele szemben, az Oltárról néz le rám, és én nézem Őt. Van, hogy hosszúnak tűnik a csend és elunom magamat, de utána újra ránézek és mosoly, béke van a szívemben, lelkemben. Hiszem és érzem, hogy gyógyulok a Vele töltött időben. Nélküle a mindennapokat nem lennék képes hordozni.

Van, hogy munka után nagyon fáradt vagyok, és nincs kedvem, erőm ahhoz, hogy elmenjek Hozzá a templomba, de nem engedhetem meg, hogy a rest testem megakadályozzon abban, hogy találkozzak Vele. Nagyon várom a csütörtöki találkozásainkat! Nem tudom, hogy Nélküle hogyan tudnék élni, de azt tudom, hogy a saját erőmből egy lépésre sem lennék képes. A Szentségimádás után nagyon jó, hogy Nála lehettem.

Nagy ajándéknak érzem ezt a lehetőséget, főleg az után, hogy a karantén ideje alatt se Szentmisén nem vehettem részt, se Oltáriszentséget nem kaphattam. Nagyon meg kell becsülni az Anyaszentegyház által kiszolgáltató Szentségeket, hisz' nem tudhatjuk, hogyan alakul az idei tél.

Minden csütörtökön este 6 és 8 óra között szeretettel vár mindenkit Jézus a templomban a sekrestye felőli bejáraton keresztül. (VE)

Aki sokat dolgozik számítógépen, és sokszor beszél ezen keresztül másokkal, biztos tapasztalta már a kísértést, hogy egy-egy hosszúra nyúlt beszélgetés alatt (még ha az érdekes és fontos is) nekilásson más programokkal matatni. Ha azonban videóhívásban van a másik emberrel, észébe sem jut megnyitni egy új ablakot, programot. A szentségimádás ilyen „videóhívás”. Imádságainkban csak hanghívással beszélünk Istenhez, a szentségimádásban azonban látjuk is egymást, csak egymásra figyelünk. Hát nem lélegzetelállító, hogy az Isten időt szakít rám? Hogy értem van ott? Hogy rám figyel?